

Hrvatski liječnički zbor – Podružnica Dubrovnik

Ana Bakija-Konsuo¹, Žarko Vrbica², Velibor Puzović³

¹ Poliklinika za kožne i spolne bolesti Cutis, Dubrovnik

² Odjel za pulmologiju i imunologiju, Opća bolnica Dubrovnik

³ Odjel za patologiju i citologiju, Opća bolnica Dubrovnik

Godina 1874. značajna je u razvoju medicine u Hrvatskoj jer su se tada zbila tri ključna događaja: osnivanje Zbora liječnika, donošenje prvoga zdravstvenog zakona za Hrvatsku i Slavoniju te osnivanje zagrebačkog Sveučilišta. U kontekstu obilježavanja sto pedeset godina od osnivanja Zbora liječnika moramo se prisjetiti tadašnjega društveno-političkog trenutka. Hrvatska je bila razjedinjena; Istra, Dalmacija i njezini otoci nisu bili pod njezinom upravom tako da u ovim aktivnostima ne nalazimo dubrovačke liječnike.¹

Počeci organiziranja liječnika u udruge na dubrovačkom području vežu se uz osnivanje Liječničkog udruženja Dubrovačke oblasti (LUDO) 27. kolovoza 1923. godine. Nakon ukidanja oblasnih samouprava i podjelom na Banovine, udruga mijenja ime u Dubrovačko liječničko udruženje (DULIUD). Godine 1940. DULIUD zajedno sa Splitom i Šibenikom kolektivno pristupa Hrvatskom liječničkom zboru (HLZ), a tek 1947. godine osnovana je Podružnica Dubrovnik.^{2,3}

Tradicija i povijesni značaj dubrovačkog zdravstva dugostoljetnog su kontinuiteta neophodnog za njegov razvoj, egzistenciju i zdrav život njegovih građana. Od prvih srednjovjekovnih hospicija i ljekarna te prve karantene za borbu protiv zaraznih bolesti, povijesna nit sukladno zdravstvenim potrebama trajala je i razvijala se tijekom vremena, a u novije doba tijekom 19. i 20. stoljeća potvrđena je gradnjom Okružnog ureda – Doma zdravlja, bolnica, školovanjem liječničkog kadra, specijalizacijama i osnivanjem bolničkih odjela. I u novijem povijesnom razdoblju Dubrovnik i dubrovačko zdravstvo imali su mnogo liječnika koji su uživali povjerenje i poštovanje svojih sugrađana. Za potrebe ovog prikaza izdvojiti ćemo kolege koji su dobili Nagradu grada Dubrovnika: 1966. godine dobio je postumno Đuro Karminski (1905. – 1966.), neuropsihijatar i predsjednik HLZ podružnice Dubrovnik u razdoblju od 1954. do 1959. godine; 1968. godine Tomislav Šoša (1908. – 1988.), oftalmolog i predsjednik HLZ podružnice Dubrovnik u razdoblju od 1962. do 1964. godine; 2000. godine Nikša Sindik (1931. – 2019.), specijalist interne medicine, dugogodišnji voditelj Odjela i predsjednik podružnice od 1985. do 1987. godine; 2010. godine Fetti Selmani (1944. – 2018.), citopatolog u dubrovačkoj bolnici i 2022. godine Ljiljana Betica Radić (1954.), infektologinja u dubrovačkoj bolnici i tajnica podružnice u razdoblju od 1997. do 2000. godine, za izniman doprinos u zaštiti zdravlja i zaštite oboljelih tijekom pandemije koronavirusa.

LUDO i DULIUD – prve liječničke udruge u Dubrovniku

Osnivanje udruge LUDO, kasnije preimenovane u DULIUD, predstavljalo je značajan pomak u radu liječnika na jugu Hrvatske. Njezin je rad bio usmjeren na stručno usavršavanje članova udruge, poboljšanje staleških pitanja, ali i na poticanje prijateljstva među kolegama i njihovim obiteljima. Članovi udruge bili su

SL. 1. DR. MIHO PAPI,
PORTRET VLAHA BUKOVCA
IZ 1899. GODINE

SL. 2. DR. ĐURO KARMINSKI

✉ Adresa za dopisivanje:

Ana Bakija-Konsuo, Poliklinika za kožne i spolne bolesti Cutis, Vukovarska 22, Dubrovnik, Croatia; e-pošta: abkonsuo@gmail.com

SL. 3. DR. MARKO BIBICA ST.

su izabrani za predsjednika Miho Papi, liječnik iz Komolca, a za tajnika Đuro Orlić (1886. – 1981), prvi ftizeolog i infektolog u Gradu. Ova udruga liječnika sudjelovala je u raznim akcijama s drugim institucijama grada, poput Crvenog križa, u promoviranju čuvanja zdravlja i borbe protiv bolesti.⁴ Dodatno, uplaćivala je donacijska sredstva brojnim humanitarnim udrugama, poput Dječijeg zakloništa, bolnice *Domus Christi* i drugih koje su djelovale u tom razdoblju na području Grada.

Možda možemo zaključiti, s obzirom na trenutak osnivanja prve liječničke udruge LUDO u Dubrovniku, kako su dubrovački liječnici udruživanjem pokušali zaštititi vlastite interese pred zakonskom obvezom učlanjenja u Liječničku komoru ustanovljenu na razini čitave države, Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, upravo te godine. Naime, Uredbom o Liječničkim komorama u ožujku 1923. godine dubrovački su liječnici zajedno s ostalim liječnicima u Dalmaciji, unatoč njihovim protestima, pripojeni komori za Bosnu i Hercegovinu te Crnu Goru (kojoj je iste godine administrativno pridružena i Boka kotorska), iako je Dalmacija imala Liječničku komoru još od 1903. godine.^{3,5}

Nakon uvođenja šestosiječanjske diktature, ukinuća oblasnih samouprava i osnutka banovina 1929. godine Dubrovnik je pripojen Zetskoj banovini, a udruga mijenja ime u DULIUD. Njezin je predsjednik Milo Katić (1878. – 1952.), utemeljitelj i prvi šef Internog odjela dubrovačke bolnice. Na glavnoj godišnjoj skupštini održanoj 21. ožujka 1931. izabrana je nova uprava s Markom Bibicom st. (1878. – 1943.) kao predsjednikom.⁶

Glavni su izvori podataka o radu prvih udruga dubrovački tjednik *Narodna svijest*, jedina tiskovina koja je izlazila u gotovo cijelom razdoblju između dva svjetska rata, i najstariji hrvatski medicinski časopis i glasilo HLZ-a *Liječnički vjesnik* u kojima smo pronašli izvješća sa sastanaka i godišnjih skupština. Od 1932. godine *Liječnički vjesnik* postaje i službeno glasilo DULIUD-a, pa je od broja 6/1932. kao vlasnik i izdavatelj *Liječničkog vjesnika* navedeno i Dubrovačko liječničko udruženje.⁷

U tom razdoblju liječnici su manje pisali i objavljivali, posebice kada govorimo o manjoj sredini poput Dubrovnika, stoga je važno istaknuti *Dubrovački liječnik*, prvi časopis dubrovačkih liječnika u povijesti Grada i njegov značaj za povijest dubrovačke medicine. *Dubrovački liječnik* je tiskan prije točno devedeset godina, u Dubrovačkoj hrvatskoj tiskari 1933. godine, povodom desete obljetnice osnivanja prve liječničke udruge LUDO.⁸

Marko Bibica st., višestruko odlikovani vojni liječnik u Prvom svjetskom ratu, potom općinski liječnik koji poslije umirovljenja radi kao liječnik Okružnog ureda u Dubrovniku, uložio je znatan trud u rad udruge i ostaje njezin predsjednik do 1940. godine. Stoga ćemo ga pamtiti kao dugogodišnjeg i više puta biranog predsjednika DULIUD-a te kao pokretača i jednog od urednika već spomenute publikacije *Dubrovački liječnik*.⁹

SL. 4. DR. ĐURO ORLIĆ

SL. 5. DR. MILO KATIĆ

Nakon stvaranja Banovine Hrvatske 1939. godine i preimenovanja u Hrvatski liječnički zbor, DULIUD, kao i druga pokrajinska udruženja u Šibeniku, Rijeci, Karlovcu, Sisku i Osijeku, kolektivno pristupaju HLZ-u pa tako svi članovi DULIUD-a postaju članovi Zbora 1940. godine. Nakon ovog formalnog pristupanja HLZ-u aktivnost liječničkog udruženja u Dubrovniku postaje istovremeno i dio povijesti Zbora liječnika Hrvatske pa je povodom stogodišnjice Zbora 1974. godine tiskan Zbornik u kojemu je, uz aktivnosti ostalih podružnica, objavljen prikaz razvoja liječničkih udruga u Dubrovniku¹⁰, dok u knjizi tiskanoj prilikom stotridesetgodišnjice postojanja HLZ o povijesti i radu dubrovačke podružnice nema podataka, tek je kratkim odlomkom zabilježeno pristupanje članova DULIUD-a Zboru 1940. godine.¹

Hrvatski liječnički zbor – podružnica Dubrovnik

Rad dubrovačke podružnice Zbora za vrijeme rata vrlo je oskudan i može se kazati kako je potpuno zamro. Nakon završetka Drugoga svjetskog rata 1945. godine nastale su neke nove prilike: Istra, Zadar, Dalmacija i otoci ujedinjeni su u zajedničkoj domovini Hrvatskoj, u sastavu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Zbor mijenja ime, nije više Zbor liječnika Hrvatske, Slavonije i Međimurja, već Zbor liječnika Hrvatske, a u svim gradovima osnivaju se podružnice.

U Dubrovniku se polako obnavlja društvena aktivnost liječnika pa je tek na sastanku 1947. godine u Zagrebu ustanovljena Podružnica liječničkog društva. Prvi predsjednik je bio Kristo Regjo (1892. – 1964.), predsjednik Kotarskog odbora Crvenog križa, sanitarni inspektor za pomorstvo, a tajnik Ante Bibica (1897. – 1973.), specijalist dermatovenerologije, prvi Dubrovčanin promoviran na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Nakon četverogodišnjeg mandata dr. Regja dolazi iz Šibenika Baldo Politeo (1893. – 1968.) koji je osnovao i postao prvim predsjednikom šibenske podružnice HLZ-a 1946. godine. Dotadašnji tajnik šibenske podružnice, neuropsihijatar Đuro Karminski (1905. – 1966.), postaje 1951. novi predsjednik šibenske podružnice da bi 1954. godine nakon dolaska u Dubrovnik postao predsjednikom dubrovačke podružnice.

Rad liječnika u ovom razdoblju temeljio se na stručnom usavršavanju svojih članova, ali i problemima u zdravstvenom sustavu na području krajnjeg juga Hrvatske. Pored održavanja sastanaka sudjelovali su i u akcijama po okolnih selima. Istaknut ćemo i inicijativu članova podružnice za ponovno izdavanje godišnjaka *Dubrovački liječnik* 1958. godine u kojemu bi se tiskali radovi članova, ali nažalost ovaj plan nije ostvaren.⁷

U razdoblju nakon Drugoga svjetskog rata dubrovačka je podružnica bila okosnica organiziranja razmjene stručnih iskustava, ali i druženja liječnika u Dubrovniku. Tradicionalne liječničke zabave održavane u elitnim hotelima poput *Excelsiora* i *Imperiala* bile su jedan od ključnih društvenih događaja u Gradu. Uz njih su se organizirala i brojna druga druženja u obliku izleta i stručnih sastanaka. Koncem sedamdesetih u suradnji s kolegama iz Molfette, grada smještenom na obali Jadranskog mora na jugu Italije, organizirani su godišnji stručni sastanci s razmjenama iskustava i ugodnim druženjem naizmjenice u Dubrovniku i Molfetti. Ovi sastanci nastavili su se održavati i u razdoblju nakon Domovinskog rata uz tiskanje zbornika.^{11,12}

U radu dubrovačke podružnice HLZ-a isticali su se brojni liječnici koji su radili u Domu zdravlja, odnosno Okružnom uredu, kako ga i danas popularno nazivaju stariji Dubrovčani. O povijesnom razvoju ove ustanove i njezinim djelatnicima tiskana je knjiga autora Stijepa Raguža (1943. – 2022.) stomatologa, dugogodišnjeg ravnatelja Doma zdravlja Dubrovnik i predsjednika podružnice od 2001. do 2004. godine.¹³

I liječnici dubrovačke bolnice dali su značajan doprinos radu podružnice. Sedamdesete i osamdesete godine 20. stoljeća važne su zbog inteziviranja rasprave o gradnji nove bolnice. Razvoj suvremene medicine te tehnološke potrebe pojedinih odjela sve su više bile limitirane postojećom zgradom izgrađenom 1888. godine. Nova bolnica smještena na predjelu Medarevo, podno brda Velika Petka u Lapadu, dovršena je 1984. godine kada u nju prelaze Ginekološko-porođajni odjel, Odjel za dječje bolesti te Odjel za kožne i spolne bolesti s pripadajućim dijagnostičkim te laboratorijskim i tehničkim jedinicama. Daljnju gradnju zaustavila je kriza u bivšoj državi te Domovinski rat. Ipak, objekti nove bolnice imat će presudnu ulogu u organizaciji zdravstvene službe već na samom početku Domovinskog rata.^{14,15}

Hrvatski liječnički zbor – podružnica Dubrovnik nakon Domovinskog rata

Napad srpsko-crnogorskih agresora i JNA, vojske biše države, na Dubrovnik i dubrovačko područje započeo je 1. listopada 1991. uz prekid opskrbe električnom energijom, tekućom vodom, a potom i prekidom telefonskih linija, što će potrajati gotovo puna tri mjeseca, čime se cjelokupno dubrovačko zdravstvo našlo u teškom položaju. Velik broj žrtava kao i smanjen broj zdravstvenih djelatnika zahtijevali su neprekidni angažman preostalog osoblja u svim zdravstvenim ustanovama, a posebno u novoj dubrovačkoj bolnici u koju su se dva dana nakon početka rata, 3. listopada 1991. preselili Kirurško-urološki te Ortopedsko-traumatološki odjel. Svi do tada preseljeni odjeli radili su u podrumskim prostorijama i suterenu, gdje će dočekati oslobođenje čitavoga dubrovačkog područja, odnosno kraj 1992. godine. Rukovođenje preseljenja i organizaciju ratne bolnice, nazvane *Sveti Vlaho* po zaštitniku Grada, preuzeo je tadašnji šef Kirurško-urološkog odjela Stijepo Bogdanović (1929. – 2005.), predsjednik dubrovačke podružnice u dva navrata 1981. i 1988. godine. Bogdanovića je Predsjednik Republike Hrvatske Franjo Tuđman 1998. godine odlikovao za sudjelovanje i osobni doprinos tijekom Domovinskog rata na dubrovačkom području Redom Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske i Spomenicom Domovinskog rata.

Tijekom Domovinskog rata dubrovački su liječnici, nesebično radeći svoj posao, pokazali visok stupanj profesionalnosti pomažući ranjenicima i bolesnicima u teškim ratnim uvjetima nedostatka osnovnih potrepština, medicinskog i sanitetskog materijala.

Nakon Domovinskog rata podružnica nastavlja sa stručnim radom organizirajući redovite mjesečne stručne sastanke lokalnih, ali i hrvatskih i svjetskih stručnjaka iz različitih područja medicine. Iako se tradicija liječničkih balova pokušavala nastaviti nakon Domovinskog rata, nakon nekoliko održanih balova zbog slabijeg interesa članstva od nje se odustaje.

Podružnica organizira više stručnih skupova i simpozija. Istaknut ćemo 2. sastanak pedijatar Hrvatske i Njemačke (pedijatrijski odjeli OB Dubrovnik i Gradske bolnice Rüsselsheim) održan u svibnju 2001. u Eltvilu, Njemačka, a u svibnju 2002. godine održat će se ovaj skup u Dubrovniku.¹² U listopadu 2001. godine održan je u Cavtatu skup povodom stote obljetnice zdravstvene službe u Konavlima, kada je otvorena spomen-ploča u Grudi Josipu Wagneru (1872. – 1951.), liječniku koji je pedeset godina pružao liječničku i ljekarničku skrb na cijelom području Konavala. Tom prigodom objavljen je i *Zbornik 100 godina zdravstvene službe u Konavlima* urednika Iva Marinovića (1920. – 2013.).¹⁶

Pod pokroviteljstvom ili uz podršku dubrovačke podružnice HLZ objavljeno je još nekoliko knjiga koje su obrađivale teme povezane sa zdravstvom i djelatnošću liječnika na dubrovačkom području, poput knjige *Povijest medicine starog Dubrovnika* (Dubrovnik, 2002.) autora doc. dr. Jurice Bačića te *Zdravstvena zaštita u Župi Dubrovačkoj* (objavljena u Dubrovniku 2004. godine) autora Milivoja Saleči-

ća (1932. – 2012.), specijalista pedijatrije u dubrovačkoj bolnici.^{17,18}

Zajedničkim naporom i sredstvima liječničkih udruga dubrovačkog područja (HLZ, HLK, HLS) u prostorima Opće bolnice Dubrovnik uređen je 2003. godine prostor za liječnike u kojem se organiziraju druženja i stručni sastanci i kojemu pristup imaju svi članovi navedenih udruga. Od 2005. godine u članstvo i rad Podružnice Dubrovnik uključeni su i kolege iz Metkovića i Ploča.¹¹ Od četrdestak članova u prvoj liječničkoj udruzi (objavljeno u *Dubrovačkom liječniku* 1933. godine), danas je u podružnici aktivno otprilike njih sto pedeset.

Zahvalnice i diplome, odličja koja dodjeljuje HLZ primili su mnogi liječnici iz naše podružnice, a za ovaj prikaz izdvojiti ćemo kolegicu Mariju Radonić, specijalicu pedijatrije u dubrovačkoj bolnici, agilnu tajnicu podružnice od 2001. do 2004. godine i kolegu Marka Margaritonija, specijalista opće kirurgije, subspecijalista plastično-rekonstruktivne i estetske kirurgije u dubrovačkoj bolnici te profesora i predsjednika Vijeća zdravstvenih studija na Sveučilištu u Dubrovniku, koji su primili odličje „Ladislav Rakovac“ 2013. godine. Ovo odličje dodjeljuje Skupština HLZ-a članu za posebno aktivan rad i za doprinos unaprjeđenju rada Zbora u stručnom, znanstvenom ili organizacijskom pogledu, te za najmanje 25 godina neprekidnog članstva u ovoj udruzi.^{12,19}

Brojni su dubrovački liječnici, ali i ostalo osoblje u zdravstvu svoje vrijeme, znanje i trud posvetili svojim pacijentima i zaštiti njihova zdravlja, odnosno stanovnicima svoga Grada, ali ih pisana povijest ne bilježi. Njihov rad u kontekstu hrvatske medicinske historiografije ne smijemo ni precijeniti ni podcijeniti pa možemo parafrazirati hrvatskog povjesničara biomedicinskih znanosti Mirka Dražena Grmeka (1924. – 2000.) kako usprkos tomu što je njihov doprinos skroman u usporedbi s onima iz većih centara naše domovine, možemo se i moramo se njime ponositi jer su ga ostvarili u drugačijim i možda težim uvjetima.²⁰

Obilježavanje sto pedeset godina HLZ-a, sto godina od osnivanja prve liječničke udruge u Dubrovniku i devedeset godina od tiskanja prve publikacije *Dubrovački liječnik* nije samo prigoda za slavlje, već prilika za očuvanje i promociju bogate povijesti medicinske struke na našem području, prilika da oživimo sjećanja na djelovanje svih predsjednika, tajnika, ali i ostalih značajnih liječnika članova liječničkih udruga od početaka do danas.

Stoljeće djelovanja liječničkih udruga u Gradu zaslužuje da stanemo i da se osvrnemo na ono što su naši prethodnici učinili jer je davno kazano: ako nešto nije zapisano, nije se ni dogodilo. Stoga predsjedništvo i članovi HLZ podružnice Dubrovnik planiraju tijekom ove godine obilježiti ove značajne obljetnice nizom aktivnosti od kojih izdvajamo stručni skup povodom stote obljetnice osnutka prve liječničke udruge te tiskanje reprinta časopisa *Dubrovački liječnik*.

LITERATURA

1. Belicza B, Orlić D. Hrvatski liječnički zbor. Predsjednici od 1874. do 2004. Zagreb: Hrvatski liječnički zbor; 2004, str. 41.
2. Bakija-Konsuo A, Vučak I. Iz povijesti dubrovačke medicine. Liječničke udruge u Dubrovniku u prvoj polovini 20. stoljeća. *Dubrovački horizonti*. 2020;55:63–80.
3. Bakija-Konsuo A, Vučak I. Dubrovačko liječničko udruženje (1923. – 2023.) Uz 100. obljetnicu osnutka prvog udruženja liječnika u Dubrovniku. *Liječničke novine*. 2023;225:76–9.

SL. 6. GODIŠNJA SKUPŠTINA HLZ PODRUŽNICE DUBROVNIK, SALOČA OD ZRCALA, 2002.

4. *Zdravstvena propaganda*. Narodna svijest, br. 21, 26. 5.1925, str. 7.
5. *Vučak I*. Liječničke komore u Dalmaciji od 1903. do 1946. U: Hrvatska liječnička komora 1903–1995–2005, Zagreb: Hrvatska liječnička komora; 2005, str. 11–54.
6. *Zajednička društvena večera „Duliud“-a (1935)*. Liječ Vjesn. 1935;57(10):457–8.
7. *Kačić P, Šoša T, Veramenta Ž*. Dubrovnik. Prikaz razvoja liječničkih organizacija. U: Keros, Predrag. Zbornik liječnika Hrvatske 1874.–1974. Zagreb: Grafički zavod Hrvatske; 1974, str. 127–35.
8. *Bibica M, Krmpotić M, Orlić Đ*. Dubrovački liječnik. Dubrovnik; 1933.
9. *Bakija-Konsuo A, Vučak I*. Bibice – priča o gradu kroz djelovanje liječnika iz obitelji Bibica. Zagreb: Medicinska naklada; 2021.
10. *Keros P*. Zbornik liječnika Hrvatske 1874.–1974. Zagreb: Grafički zavod Hrvatske; 1974.
11. *Vrbica Ž*. Hrvatski liječnički zbor – podružnica Dubrovnik. Liječ Vjesn. 2014;136:371–2.
12. *Arhiva HLZ podružnica Dubrovnik*.
13. *Raguž S*. Dom zdravlja – okružni ured Dubrovnik. Dubrovnik: Dom zdravlja; 2017.
14. *Margaritoni M, Šegedin J, Šoša I*. Pregled povijesnog razvoja kirurgije u Dubrovniku. Hrvatsko kirurško društvo HLZ-a. 2010. Dostupno na: <https://www.hkd.com.hr/materijali/Strucni%20sastanci%20knjiga%20prvi%20dio.pdf> (pristupljeno: 20. siječnja 2023.).
15. *Raguž S, Margaritoni M, Ljubičić S i sur*. Zdravstvo u Domovinskom ratu na širem dubrovačkom području 1991. – 1992. Dubrovnik: Udruga hrvatskih liječnika dragovoljaca 1990.–1991.; 2014.
16. *Marinović I i sur*. 100 godina zdravstvene službe u Konavlima. Cavtat: HLZ podružnica Dubrovnik; 2001.
17. *Salečić M*. Zdravstvena zaštita u Župi Dubrovačkoj. Dubrovnik: HLZ podružnica Dubrovnik; 2004.
18. *Bačić J*. Povijest medicine starog Dubrovnika. Dubrovnik: HLZ podružnica Dubrovnik; 2002.
19. *HLZ*. Dostupno na: <https://www.hlz.hr/odlicja/> (pristupljeno 21. siječnja 2023.).
20. *Grmek, Mirko Dražen*. Doprinos hrvatskih liječnika medicinskim znanostima u svijetu (od srednjeg vijeka do 1918. godine). Med Vjesn. 1995;27(1–2):33–41.

HRVATSKI LIJEČNIČKI ZBOR – podružnica Dubrovnik

Dubrovnik se ponosi svojom bogatom tradicijom i povijesnim značajem u području zdravstva. Od srednjovjekovnih hospicija i ljekarni, prve karantene za borbu protiv zaraznih bolesti pa sve do izgradnje Doma zdravlja i bolnice, Dubrovčani su uvijek bili vođeni brigom za zdravlje svojih građana. Organizacija liječnika u udruge na dubrovačkom području počinje osnivanjem Liječničkog udruženja Dubrovačke oblasti (LUDO) 27. kolovoza 1923. godine. Nakon ukidanja oblasnih samouprava i podjelom na banovine, udruženje postaje Dubrovačko liječničko udruženje (DULIUD). Godine 1940. DULIUD zajedno sa Splitom i Šibenikom kolektivno pristupa Hrvatskom liječničkom zboru (HLZ), a 1947. godine osnovana je Podružnica Dubrovnik čiji su prvobitni čelnici bili dr. Kristo Regjo kao predsjednik i dr. Ante Bibica kao tajnik. Podružnica Dubrovnik postaje središtem razmjene stručnih iskustava i druženja među liječnicima u regiji, tradicionalne liječničke zabave postaju ključni društveni događaji u Dubrovniku, a uz njih su se organizirala i brojna druga druženja u obliku izleta i stručnih sastanaka. Krajem sedamdesetih u suradnji s kolegama iz Molfette (Italija) organizirani su godišnji stručni sastanci s razmjenama iskustava i ugodnim druženjem naizmjenice u oba grada. Tijekom Domovinskog rata dubrovački liječnici istaknuli su se svojom visokom profesionalnošću, odgovornošću i moralom, pružajući pomoć ranjenicima i bolesnicima unatoč teškim ratnim uvjetima. Od 2005. godine u članstvo i rad Podružnice Dubrovnik uključuju se i kolege iz Metkovića i Ploča, što dodatno jača njihovu suradnju. Zajedničkim naporom i sredstvima liječničkih udruga dubrovačkog područja (HLZ, HLK, HLS) u prostorima Opće bolnice Dubrovnik uređen je prostor Kluba liječnika u kojem se organiziraju redovita dru-

ženja i stručni sastanci. Pod pokroviteljstvom ili uz podršku dubrovačke podružnice HLZ-a također je objavljeno više knjiga koje su obrađivale teme povezane sa zdravstvom i djelatnošću liječnika na dubrovačkom području. Prateći suvremene trendove i izazove u medicinskom svijetu, a u suradnji s medicinskim institucijama i drugim liječničkim organizacijama, rad HLZ podružnice Dubrovnik trajno doprinosi kontinuiranom unaprjeđenju zdravstvene skrbi u Dubrovačko-neretvanskoj županiji. U svibnju 2024. godine podružnica obilježava 150. godišnjicu osnutka Hrvatskoga liječničkog zbora te 100. godišnjicu osnutka prve liječničke udruge na području Dubrovnika. Doprinos navedenih liječničkih udruga nije samo obilježio prošlost dubrovačke medicine, već je utjecao i na sadašnjost te oblikovao budućnost zdravstvene djelatnosti na ovom području, stoga je važno cijeniti takvo važno naslijeđe koje nam je ostavljeno. Obilježavanjem ovih važnih obljetnica želimo očuvati tradiciju bogate povijesti medicinske struke na ovim područjima i osnažiti svijest o važnosti medicine i liječničkog poziva. Stoga ćemo se prisjetiti i svih onih koji su kroz povijest svojim radom i predanošću gradili temelje modernih liječničkih udruga u svijetu i Dubrovniku.

Predsjedništvo HLZ-a, podružnice Dubrovnik – 2024. godina

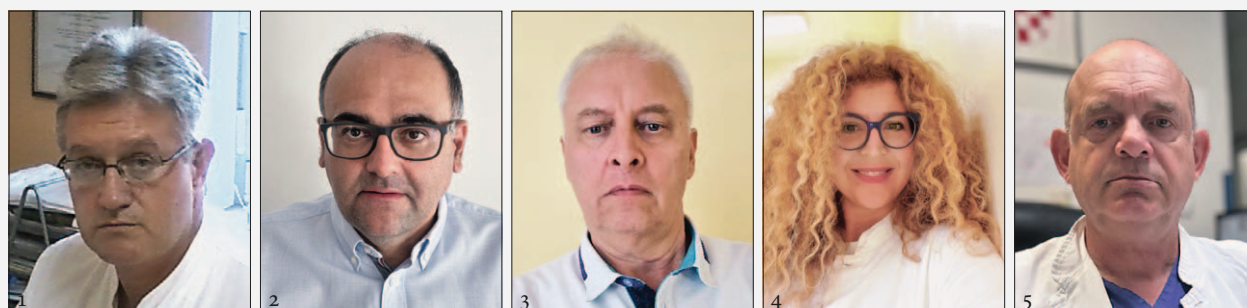

PREDSEDNIK PODRUŽNICE:
DOC. DR. SC. VELIBOR PUŽOVIĆ, DR. MED.,
SPECIJALIST PATOLOGIJE,
SPECIJALIST SUDSKE MEDICINE

DOPREDSEDNIK PODRUŽNICE:
PRIM. MR. SC. ŽARKO VRBICA, DR. MED.,
SPECIJALIST OPĆE INTERNE MEDICINE,
SUBSPECIJALIST PULMOLOGIJE

Upravni odbor HLZ-a, podružnice Dubrovnik – 2024. godina

1 IZV. PROF. PRIM. DR. SC. MARKO MARGARITONI, DR. MED., SPECIJALIST OPĆE KIRURGIJE, SUBSPECIJALIST PLASTIČNE KIRURGIJE
2 MARO VODOPIĆ, DR. MED., SPECIJALIST NEUROLOGIJE, SUBSPECIJALIST EPILEPTOLOGIJE
3 ŽELJKO ČAPOR, DR. MED. DENT., SPECIJALIST STOMATOLOŠKE PROTETIKE
4 ILENIA ROMIĆ, DR. MED., SPECIJALISTICA OPĆE INTERNE MEDICINE, SUBSPECIJALISTICA HEMATOLOGIJE
5 IVAN BARAČ, DR. MED., SPECIJALIST OTORINOLARINGOLOGIJE, SUBSPECIJALIST AUDIOLOGIJE